

Sygn. akt I C 11/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Gajewska
Protokolant:	St. sekretarz sądowy Halina Kołakowska

po rozpoznaniu w dniu 05 kwietnia 2017 r. w Piszcu

sprawy z powództwa Skarbu Państwa - Starosty P.

przeciwko J. A.

o zapłatę

o r z e k a :

- I. Umarza postępowanie co do należności głównej w kwocie 4 015,34 zł (cztery tysiące piętnaście złotych 34/100).
- II. Oddala powództwo w pozostałej części.
- III. Nakazuje pobrać od pozwanego J. A. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 100 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy prawa.
- IV. Zasądza od pozwanego J. A. na rzecz powoda Skarbu Państwa - Starosty P. kwotę 344,78 zł (trzysta czterdzieści cztery złote 78/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 11/17

UZASADNIENIE

Skarb Państwa reprezentowany przez Starostę P. wytoczył powództwo przeciwko J. A. o zapłatę kwoty 4 015,34 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 5 210,04 zł od dnia 01 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty i odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 13,10 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, iż pozwany J. A. jest użytkownikiem wieczystym działki numer (...) o powierzchni 0,6516 ha położonej w R., stanowiącej własność Skarbu Państwa. Z tytułu użytkowania wieczystego pozwany jest zobowiązany do uiszczania opłaty rocznej w określonej wysokości, która za 2016 rok wynosiła 5 210,04 zł i powinna być zapłacona do dnia 31 marca 2016 roku. Pozwany nie wykonał swojego zobowiązania w w/w terminie. Pismem z dnia 06 kwietnia 2016 roku pozwany został wezwany do zapłaty przedmiotowej opłaty. W dniu 13 kwietnia 2016 roku J. A. uiszczył kwotę 1 220 zł. Powód pismem z dnia 20 kwietnia 2016 roku wezwał pozwanego do uiszczenia reszty wymaganej kwoty, jednakże do dnia wniesienia pozwu J. A. nie uregulował całości należnego zobowiązania. Powód dochodzi zapłaty kwoty nieuiszczonej należności głównej w wysokości 4 015,34 zł, wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę liczonymi od kwoty 5 210,04 zł od dnia 01 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty oraz zapłaty kwoty 13,10 zł, stanowiącej

skapitalizowane odsetki wyliczone od kwoty 5 210,04 zł od dnia 01 kwietnia 2016 roku do dnia 20 kwietnia 2016 roku. Dochodzona kwota obejmuje także koszt podwójnego wezwania do zapłaty w wysokości 12,20 zł.

Pismem z dnia 18 maja 2016 roku powód sprecyzował wniesiony pozew wskazując, iż wnosi o zasądzenie od J. A. na rzecz Skarbu Państwa – Starosty P. kwoty 4 015,34 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 5 210,04 zł od dnia 01.04.2016r. do dnia 12.04.2016 roku;
- 3 990,04 zł od dnia 13.04.2016 roku do dnia zapłaty;
- 13,10 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty (k. 15).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25 maja 2016 roku wydanym w sprawie sygn. akt I Nc 364/16 Sąd Rejonowy w Pieszku zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzone roszczenie, a także kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego oraz nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pieszku kwotę 25,00 zł tytułem opłaty sądowej stosunkowej, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy prawa.

W ustawowym terminie pozwany J. A. wniósł sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty. Pozwany potwierdził, iż nie zapłacił całej należnej opłaty za użytkowanie wieczyste, którą starał się spłacać w miarę posiadanych środków. Dodał, że nie jest uporczywym dłużnikiem, zaś całą należność spłacił do dnia wniesienia sprzeciwu. (k. 21, 29-30).

W dniu 06 marca 2017 roku do tutejszego Sądu wpłynęła odpowiedź powoda na wniesiony sprzeciw od nakazu zapłaty. Powód wniósł o oddalenie sprzeciwu jako niezasadnego i jednocześnie cofnął powództwo w części dotyczącej zapłaty należności głównej. Starosta P. występujący w imieniu Skarbu Państwa wskazał, iż pozwany dał podstawy do wytoczenia powództwa, gdyż pomimo, że był zobowiązany do dnia 31 marca 2016 roku uiścić opłatę roczną za użytkowanie wieczyste w wysokości 5 210,04 zł to dokonał zapłaty tylko części tej kwoty w wysokości 1 220,00 zł w dniu 13 kwietnia 2016 roku. Na dzień złożenia niniejszej odpowiedzi na sprzeciw pozwany spłacił całość zobowiązana, z tego względu powód cofa powództwo co do zapłaty należności głównej, ale podtrzymuje swoje żądanie co do zapłaty odsetek i kosztów zastępstwa procesowego. Kolejnych wpłat pozwany dokonał w dniu 30 maja i 16 czerwca 2016 roku. Powód podniósł, iż na pozwanym ciąży ustawowy obowiązek regulowania opłaty za wieczyste użytkowanie. Wysokość tej opłaty nie zmienia się zbyt mocno każdego roku, podobnie jak termin jej płatności. Pozwany winien więc zawczasu zebrać środki finansowe potrzebne na jej pokrycie, może też skorzystać z możliwości rozłożenia na raty w/w opłaty (k. 71-72).

Już na rozprawie w dniu 05 kwietnia 2017 roku pełnomocnik strony powodowej wskazał, iż J. A. dokonał wpłaty kwoty 1 220,00 zł w dniu 13 kwietnia 2016 roku, kwoty 1000 zł w dniu 30 maja 2016 roku i kwoty 4000 zł w dniu 16 czerwca 2016 roku. Owe wpłaty zostały przez powoda zarejestrowane na poczet należności głównej, odsetek i kosztów zastępstwa procesowego. Powstała nadpłata w wysokości 52,68 zł, która została zwrócona pozwanemu w dniu 17 czerwca 2016 roku (k. 77v).

Sąd ustalił, co następuje:

W związku z użytkowaniem wieczystym działki o numerze geodezyjnym (...) o powierzchni 0,6516 ha, położonej w R., stanowiącej własność Skarbu Państwa, J. A. był zobowiązany do uiszczenia opłaty wieczystej za 2016 rok w kwocie 5 210,04 zł. Przedmiotowa opłata powinna być uiszczona najpóźniej do dnia 31 marca 2016 roku.

(dowód: bezsporne)

Pismem z dnia 06 kwietnia 2016 roku J. A. został wezwany przez Starostwo Powiatowe w P. do zapłaty kwoty 5 214,32 zł z tytułu opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste, z czego kwota 5 210,04 zł stanowiła opłatę, a kwota 4,28 zł odsetki za zwłokę.

W dniu 13 kwietnia 2016 roku J. A. uiścił część opłaty za użytkowanie wieczyste działki numer (...) w kwocie 1 220,00 zł.

Pismem z dnia 20 kwietnia 2016 roku J. A. ponownie został wezwany do zapłaty brakującej części opłaty z tytułu użytkowania wieczystego działki stanowiącej własność Skarbu Państwa.

J. A. dokonał kolejnych wpłat na poczet przedmiotowej należności w ten sposób, że w dniu 30 maja 2016 roku uiścił kwotę 1 000 zł, a w dniu 16 czerwca 2016 roku zapłacił 4 000 zł. Wszelkie wpłaty dokonane przez J. A. wierzyciel zaliczył na poczet należności głównej, odsetek i kosztów zastępstwa procesowego. Jednocześnie w dniu 17 czerwca 2017 roku użytkownikowi wieczystemu została zwrócona kwota 52,68 zł tytułem nadpłaty.

(dowód: wykaz opłat rocznych k. 6-7, wezwania do zapłaty k. 8,10, dowód wpłaty k. 9, stanowisko pełnomocnika powoda i pozwanego k. 77 v.)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda Skarbu Państwa-Starosty P. jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 71 ust. 1 Ustawy o gospodarce nieruchomościami z dnia 21 sierpnia 1997 roku (t.j. Dz.U. z 2016r., poz. 2147) za oddanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste pobiera się pierwszą opłatę i opłaty roczne. Nadto, z ust. 4 tegoż artykułu wynika również, iż opłaty roczne wnosi się przez cały okres użytkowania wieczystego do dnia 31 marca każdego roku, z góry za dany rok. Jednocześnie Gmina nie ma obowiązku każdorazowo wzywać użytkownika wieczystego do uiszczenia wymaganej opłaty w w/w terminie.

W ramach niniejszego postępowania poza sporem pozostawało to, iż na J. A. jako wieczystym użytkowniku działki numer (...) ciążył ustawowy obowiązek uiszczenia opłaty rocznej w kwocie 5 210,04 zł za 2016 rok. Jednocześnie sam pozwany nie zaprzeczał, iż nie uiścił w całości przedmiotowej opłaty w wymaganym terminie tj. do dnia 31 marca 2016 roku.

Strony niniejszego postępowanie zgodnie wskazały iż J. A. ostatecznie najpierw w dniu 13 kwietnia 2016 roku wpłacił 1 220,00 zł na poczet wymaganej opłaty, później zapłacił kwotę 1 000 zł w dniu 30 maja 2016 roku i w dniu 16 czerwca 2016 roku uiścił 4 000 zł na poczet opłaty za użytkowanie wieczyste działki (...). Powód potwierdził natomiast, że wszystkie w/w wpłaty zaliczył odpowiednio na spłatę należności głównej, wymaganych odsetek oraz kosztów zastępstwa procesowego, zwracając J. A. kwotę 52,68 zł tytułem nadpłaty.

W myśl art. 450 k.c. wierzyciel nie może odmówić przyjęcia świadczenia częściowego, chociażby cała wierzytelność była już wymagalna, chyba że przyjęcie takiego świadczenia narusza jego uzasadniony interes.

Z kolei zgodnie z treścią przepisu art. 451 § 1 k.c., dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić. Jednakże to, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne.

Z uwagi na okoliczność, iż J. A. uiszczając częściami wymaganą należność z tytułu wieczystego użytkowania działki nie wskazał, w jaki sposób chce zaspokoić swój dług wobec Skarbu Państwa i na co w pierwszym rzędzie mają być zaliczone uiszczone przez niego kwoty, wierzyciel mógł wedle swojego uznania zaliczyć wpłacane przez pozwanego pieniądze najpierw na poczet długu głównego, a następnie na poczet zaległych odsetek i kosztów zastępstwa procesowego.

Z uwagi na okoliczność, iż powód cofnął pozew co do zapłaty należności głównej, która w ramach niniejszego postępowania stanowiła zgodnie z treścią pozwu kwotę 4 015,34 zł, pozwany zaś się temu nie sprzeciwił, w tej części Sąd w pkt. I wyroku umorzył postępowanie, na mocy art. 203 § 1 kpc, uznając cofnięcie pozwu w tym zakresie za dopuszczalne, zgodnie z prawem i zasadami współżycia społecznego, a także nie mające na celu obejścia prawa.

Jednocześnie, w związku z tym, iż powód nadal podtrzymał swój pozew w części dotyczącej zapłaty odsetek oraz kosztów zastępstwa, Sąd ustalił, iż wysokość odsetek ustawowych liczonych od kwoty 5 210,07 zł od dnia 01.04.2016r. do dnia 30.05.2016r. wynosi 42,82 zł, od kwoty 3 990,04 zł za okres od dnia 13.04.2016r. do dnia 30.05.2016r. wynosi

26,24 zł, a od kwoty 13,10 zł od dnia 29.04.2016r. do dnia 30.05.2016r. wynosi 0,09 zł. Po odjęciu w/w kwot odsetek od kwoty 1 000 zł uiszczonej w dniu 30 maja 2016 roku zostaje kwota 930,85 zł. Po jej zaliczeniu na poczet należności głównej w kwocie 4 015,34 zł pozostały do zapłaty kapitał wyniósł 3 084,49 zł. Odsetki ustawowe naliczone od kwoty 3 084,49 zł za okres od dnia 30.05.2016r. do dnia 16.06.2016 wyniosły 7,61 zł. W dniu 16.06.2016r. J. A. wpłacił kwotę 4 000 zł. Po jej zaliczeniu na poczet kwoty 3 092,49 zł (kwota 3 084,49 zł + odsetki od tej kwoty narosłe do dnia 16.06.2016r.) pozostała kwota 907,90 zł. Przy czym od przedmiotowej kwoty należy odjąć kwotę 52,68 zł, która zgodnie z twierdzeniami powoda została zwrócona pozwanemu w dniu 17.06.2016r. Tym samym, pozostała kwota 855,22 zł. Z uwagi na okoliczność, że z wpłat dokonanych przez pozwanego doszło do pokrycia zarówno należności głównej, jak też należnych powodowi odsetek ustawowych, Sąd oddalił powództwo w pozostałej części odnośnie należnych odsetek ustawowych (pkt. II wyroku). Jednocześnie, z uwagi na treść art. 98 kpc, Sąd zaliczył pozostałą kwotę 855,22 zł na poczet kosztów zastępstwa prawnego należnych od pozwanego na rzecz powoda w wysokości 1 200 zł zgodnie z § 2 ust. 3) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804). Nie pokryta z tego tytułu została kwota 344,78 zł, którą Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu w pkt. IV wyroku.

Jednocześnie, stosownie do treści art. 94 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005r. (t.j. Dz.U. z 2016r., poz. 623), Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, ustalonej w oparciu o art. 28 ust. 2 w/w ustawy.